

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociației „Astra“

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Vitejie și cuminenie

In sbuciumata istorie a neamului românesc, două sunt însușirile de căpetenie prin care am biruit greutățile și primejdiile ce ne-au venit din afară și am rămas stăpâni pe destinele noastre, pe soarta noastră: vitejia și cuminenia. Noi românii nu avem obiceiul să ne laudăm, Aceste două însușiri ni le recunosc și streinii și chiar dușmanii cari ne cunosc istoria. Cele două vitejii și cuminenii cari ne-au păstrat până azi între neamurile lumii nici nu sunt o înzestrare, un dar cu care ne-ar fi cinstit natura, ci sunt urmarea experienței de multe veacuri, sunt roadele luptei continue pe care, dela strămoșii noștri cei mai vechi și până azi am fost siliți să le purtăm pentru a ne apăra țara, legea, limba și neamul. Românii sunt un popor cuminte și viteaz pentru că marile strămtori ale trecutului ne-au învățat că două arme are omul și neamul prin care poate înfrânge primejdiile: arma minții, a cumineniei și sabia, a apărării în război.

Un neam ca și toate popoarele lumii de altfel, ca și un om singuratic, e dator să încerce întâi să înădure răul și primejdia din calea lui prin mințea ce i-a dat-o Dumnezeu, prin cuminenie și înțelepciune, și numai în rândul al doilea să ridice maciuca sau să scoată sabia. Să se folosească întâi de puterea duhului, și numai în al doilea rând, când acesta nu poate înlătura primejdia, să recurgă la puterile trupului, la unelte și la arme menite să sporească aceste puteri.

Nu este nici un singur caz în istorie, în care noi când am cunoscut primejdia ce ni se pregătea de alte neamuri, să nu fi încercat întâi să ne lase în bună pace, stăruind că venind asupra noastră ni s'ar face o nedreptate.

Marele nostru poet Mihai Eminescu a concentrat într-o singură figură de domnitor român, pe toți voievozii și sfetnicii lor, când pune în gura lui Mircea cel Bătrân, la întrebarea lui Baiazid ce năvălise în țară, ca ce vor Românii: „Noi? Bună pace!“ Dus în fața sultanului, marele Domn al Țării românești, îi spune că el și oastea lui românească, nu vor să vestezească faima lui Baiazid, nu vor să-i ia de pe cap cununa biruințelor din războaie, ci îl roagă să iasă din țara pe care au călcat-o. I-a mai spus că Românii nu au eșit la luptă înaintea potopului de oști turcești pentru glorie, pentru slavă, ci își apără; „sărăcia și nevoile și neamul“.

A dus deci cu el tratative de pace, înainte de a fi început războiul. Așa-i porunca cuminenia românească. Așa au făcut strămoșii în fața oricărei amenințări de război: au încercat întâi să-și păstreze pacea.

Dar nici Mircea cel Bătrân n'a reușit, nici mulți alți voievozi români, — până în zilele noastre — toți strămoșii au știut că altă armă după minte împotriva cotropirii nu este decât sabia, războiul de apărare, și că războiul numai atunci are rost când e purtat cu vitejie și cu hotărâre nestrămutată. Numai așa poate duce la izbândă.

Așa sau născut cele două însușiri de căpetenie ale neamului nostru: cuminenia și vitejia, din aspre și neinduplecate strămtorări între cari ne a fost dat să trăim.

Dar și după biruințe multe și mari, un voievod ca Ștefan cel Mare s'a gândit să intre în legături de prietenie și de ajutor împrumutat cu Turcii

Adunarea generală a „ASTREI“

La 25 și 26 Septembrie, se ține Adunarea generală a „Astrei“ din acest an. Vremurile grele prin care trecem de trei ani, nu îngăduie nici acum să facem din congresul anual al „Astrei“ un mare praznic cultural și național, cu serbări, cu teatru și coruri, cu expoziții de țesături, cu concursuri de dansuri naționale, punând în lumină marea pricepere și hărnicie a poporului nostru dela sate, pentru luminarea și bunăstarea căruia „Astra“ lucrează de peste șaptezeci de ani.

Adunarea generală din acest an va fi ca și în 1940, 1941, 1942 numai un an de muncă și de dare de seamă a activității sale de un an. „Astra“ pregătise cea mai impunătoare și bogată adunare generală a sa pentru toamna anului 1940 la Cluj. Dar atunci ca un fulger din senin, în loc de praznic a fost să ne trezim cu un prohod. Jumătate din Despărțămintele noastre au rămas în Ardealul de Miază-noapte. Cu noi împreună așteaptă și acum ținerea marelui congres ce era să fie în 1940 și suntem încredințați cu toții că ziua aceea a sfintei dreptăți, a muncii și a bucuriei fraților împreună, va veni și pentru „Astra“.

În zilele de 25 și 26 Septembrie se va face o largă dare de seamă a muncii și osteneții pe care „Astra“ le-a pus și în anul din urmă pentru ținerea trează în sufletul neamului a nădejdiei mântuitoare a credinței în biruință, pentru răspândirea cunoștințelor folositoare și a ridicării poporului la o soartă mai bună.

Se va vedea cu ce puteri proaspete oamenii puși fără plată în slujba „Astrei“ au luptat pentru binele obștesc.

Căci în anul din urmă Asociațiunea noastră s'a întrecut pe sine însăși în activitatea ei culturală și națională. Glasul ei a răsunat până departe în satele Ardealului și ale Banatului, chiar și în ținuturi unde amuțise de-o vreme, sau prin cari n'am avut organizații. Oamenii noștri s'au grăbit ca nici într'un an să se înscrie cu miile membri la „Astra“, să înființeze Despărțăminte și Cercuri Culturale și să se întrecă în lucrarea în cadrele lor. Au lucrat țărani și țărance în sute de școli de gospodărie ținute de „Astra“; au răsunat în tot cuprinsul Ardealului și al Banatului mii de conferințe, de vorbiri folositoare; la sate ca și la orașe s'au tipărit și răspândit sute

învinși de el. Cuminenia a fost temelul diplomației noastre, a relațiilor noastre cu alte neamuri.

Am rămas ca pietrele la locul lor și valurile au trecut peste noi, și prin vitejia și prin cuminenia noastră am urmat sfatul Mântuitorului: Fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii“ și cuvintele lui: „Cutezați eu am biruit lumea“. Lumea cu nedreptățile ei.

Neamul românesc trăiește azi iar vremuri grele când avem lipsă mare și de vitejie dar și de cuminenie, pentru a duce la biruință sfânta noastră dreptate, strecurându-se cu bine prin numeroasele valuri și prăbușiri de azi.

Tăcere, unire și muncă.

de mii de cărțile ale „Astrei“. Și tot în decursul anului trecut s'a pus și temelia acestei gazete a „Astrei“, FOAIA POPORULUI, o veche dorință a Asociațiunii noastre.

Recunoștința tuturor se îndreaptă către președintele „Astrei“, dl Prof. Iuliu Moldovan, către colaboratorii săi din Comitetul Central, din toate Despărțămintele și Cercurile Culturale ale „Astrei“, cu ajutorul neprecupețit, priceperea și zelul cărora, „Astra“ a putut încheia un an de activitate atât de bogat.

Ultimul comunicat german

Din Berlin se anunță: Inamicul a dat atacuri puternice împotriva întregului nostru front, dela Marea de Azov până la Nord de Smolensk. Toate aceste atacuri au fost respinse sau oprite de trupele noastre în colaborare cu puternice formațiuni aeriene.

În cursul acestor operațiuni am reușit să nimicim prin contra-atacuri mai multe grupuri de luptă inamice, care isbutiseră să pătrundă.

De pe restul frontului se anunță numai activitate de luptă locală destul de vie.

În sectorul Salerno forțele britanice au atacat zădarnic pozițiile noastre. Mai la Est inamicul ezită în urmărirea mișcărilor noastre. O vedetă inamică a fost scufundată de artileria antiaeriană în largul coastei.

Avioane de vânătoare și avioane de luptă rapide, au distrus 24 avioane inamice.

Conform ordinelor primite și fără a fi stingherite de inamic, trupele germane au evacuat insula Sardinia. Numai trupele trădătorului Badoglio au urmărit pe o distanță respectuoasă mișcările formațiunilor noastre, spre porturile de imbarcare. Ele nu au îndrăznit să deschidă focul decât numai pe ici colo asupra ultimelor ariergărzi.

O mică unitate a marinei de război a ocupat acum câteva zile, printr'un atac hotărât un pod de pe coasta apuseană a Adriaticei. S'a pus mâna pe un număr destul de mare de vapoare de război și de comerț și s'a luat prizonieri 4000 soldați din armata lui Badoglio, împreună cu comandantul lor și cu mai mulți alți ofițeri de stat major. În cetățuia orașului au fost capturate mari cantități de arme și muniții.

Vorbirea Dnii Churchill

Reîntors din America dl Churchill, primul ministru al Angliei a ținut o cuvântare în parlament, în care a stăruit asupra înțelegerii tot mai mari la care s'a ajuns între aliați cu privire la război și la problemele de după război. Nici o tiranie nu va fi lăsată să stăpânească în lume, a spus D-sa. Statele Unite și Anglia vor colabora și după război pentru a asigura pacea lumii, printr'un mijloc mai ducător la scop decât a fost Liga Națiunilor. D-sa a mai arătat că nu a crezut și nu a socotit niciodată războiul din Africa, Mediterana, Sicilia și acuma din Italia decât ca faze pregătitoare pentru marele atac ce se va da asupra Europei, pentru a sdrobi puterea germană.

Pe urmele Domnului

Roagă-te și lucrează

„Doamne, toată noaptea ne-am trudit și nimica nu am prins“. Pescarul Simon, cu tovarășii lui, aruncă totuși mreșile „la cuvântul“ Domnului, și abea pot scoate la țarm corabia cu mulțimea peștilor.

Pescuirea cea minunată era o povestire asupra apostolilor aleși dintre pescari: când vor pleca să propovăduiască „în numele Domnului“, „după cuvântul“ și porunca Lui, mulți oameni și multe popoare ale lumii se va încreștina, vor intra în corabia cea mică, care este Biserica. Mântuitorul îi și spune lui Petru: „De-aici în colo te voi face vânător de oameni“. Și Simon cu soșii săi de pescuit, Iacob și Ioan, fiii lui Zevedei, lasă tot și pornesc după Domnul Isus, ajungând apostoli ai Lui.

Dar minunata povestire are și un alt tâlc, cuprinde și un alt mare adevăr, de care lumea nu vrea să țină seama, decât foarte rareori, adevărul că: fără ajutorul lui Dumnezeu omul nu poate face nici un lucru bun.

„Toată noaptea ne-am trudit, și nimic nu am prins. Dar, după cuvântul tău, voiu arunca mreșile“. Iată mângâierea și țaria cea mai mare a omului și a neamurilor în lupta vieții, temelie nădejdiei în sbuciumul vieții: Singuri nu putem face nimic bun și folositor; în numele Domnului, cu ajutorul lui, nimic nu ne este cu neputință.

Din firea lui stricată prin păcat, omul este înclinat spre mândrie și spre vanitate, spre lăudăroșie. Lucrând, luptăm câștigând și azi și mâine, adunând avere, mărire și putere. Omul crede cu ușurință că tot ce face e din vrednicia lui, din puterea lui. Trec zile, luni, chiar ani, și nu se mai gândește să-i mulțumească lui Dumnezeu pentru biruințele sale, nu-și mai amintește de El, și mândru și încrezut, merge înainte. Merge cu sumeție înainte în munca, lupta și câștigul său, până când se întâmplă să cadă bolnav, să fie legat de pat; până când se întâmplă să vină un an prea secetos sau prea ploios, până când grindina îi face una cu pământul sămănăturile; până când într-o afacere nenorocită își pierde toată averea, ori oameni răi și nedrepti i-o răpesc prin pări ori procese nedrepte; până când îi moare cineva în familie; până când, țara lui e crotopită de dușman. Până nu vine peste el cel puțin una dintre aceste nenorociri, ori și mai multe deodată, — căci de obicei un rău nu vine singur. Atunci îi pare că a căzut din cer și se deschide sub el pământul să-l înghită. Atunci plânge și strigă după ajutor la Dumnezeu. După ce ajutor? După acelea pe cari, până le-a avut nu s'a gândit că-s dela Dumnezeu ci dela sine singur: plânge și se roagă după sănătate, după vremurile rodnice, după o avere pierdută, după viața celui mort, după scăparea de dușman. Abea acum își dă seama că fără aceste ajutoare, ce nu atâră și nu vin dela el, ci dela Dumnezeu, el n'ar fi putut nici munci, nici aduna în grânare. Acum numai își aduce aminte de cuvintele psalmistului: De n'ar zidi Domnul casa în zadar s'ar osteni cei ce zidesc, de n'ar păzi Domnul cetatea în zadar ar veghea paznicii.

Cum se întâmplă cu omul singuratic, așa se întâmplă adeseori cu neamuri întregi. Până le merg toate în plin, sunt încredute, înfumurate, pline de mândrie, gata să adune averi pe orice cale, să nedreptățească popoare mai mici, să-și uite de a mulțumi și de a da slavă lui Dumnezeu pentru toate bunătățile. Cred că tot ce fac, fac din puterile lor și sunt gata să crotopescă lumea.

Și numai când ajung în primejdii mari, în războaie nenorocite, când pierd bunurile câștigate în vreme de pace, își aduc iar aminte de Dumnezeu, se întorc la credință, la rugăciune, umplu bisericile, recunoscând astfel, deși prea târziu, că binele pe care l-au avut nu l-au avut numai din vrednicia lor, ci și cu ajutorul lui Dumnezeu.

Dar pentruca un om sau un neam, chiar rugându-se și necunoscând că e de lipsă ajutorul lui Dumnezeu, să poată avea ajutor e de lipsă ca să lucreze „în numele Domnului“, adică în marginile potințelor lui: cu cinste, cu dreptate, cu omenie. Numai așa poate izbândi, având ajutorul Domnului după lozinca „Roagă-te și lucrează“.

Calendarul săptămânii Luna Septembrie

Dum. 18-a după Rusali gl. 1. v. 7		VREMEA (după calendarul de 150 de ani)
Luni	27 Muc. Calistrat	
Marți	28 Cuv. Hariton	
Mierc.	29 Cuv. Chiriac	
Joi	30 Muc. Gregorie	
Vineri	1 Ap. Anania	
Sâmb.	2 M. Ciprian	
Duminică	3 M. Dionisie Areop.	
Dum. 19-a după Rusali, gl. 7, v. 5		

Dela 1-5 bine, 6 nor, 7 ploaie, 8-14 bine, 15-16 ploaie, 17 bine, 18 frig, 19-24 bine, 25-26 ploaie, 27 bine, 28 vânt, 29-30 ploaie

Din sfaturile doctorului Josif

Despre însemnătatea aerului pentru viața și sănătatea omului

Am scris în numărul trecut al foii că aerul fără de care corpul omenesc nu poate viețui, are două părți însemnate și anume un gaz folositor, dător de viață numit oxigen și altul numit nitrogen. În afară de acestea se mai găsesc în aer în părți mici și alte gaze cum este acidul carbonic, amoniacul și altele, cari au o însemnătate mai mică. Cu cât aerul este mai bogat în oxigen și mai lipsit de acidul carbonic, praf, fum și fel de fel de mirosuri grele, cu atât este mai bun și mai folositor corpului omenesc.

Corpul nostru are lipsă mereu și neîntrerupt de aer nou și proaspăt fiindcă aerul intrat în plămâni își pierde acolo oxigenul său care se folosește la primenirea sângelui și este încărcat cu materii otrăvicioase, cu acid carbonic. Acest schimb de aer făcându-se într-una, va fi cu atât mai bine pentru corpul nostru dacă prin fiecare respirațiune ori răsuflare vom atrage în noi un aer curat, bogat în oxigen și cât mai mult primenit de ceeace numim acid carbonic.

Cât timp omul stă într-o odăie cu ferestrele și ușile închise, fie ziua, fie noaptea, el respiră mereu, prăpădește din acest oxigen și încarcă aerul din odăie cu tot mai mult acid carbonic, așa că oxigenul din aer se tot rărește se împuținează, iar acidul carbonic se înmulțește. Astfel aerul din casă se sîrîcă din ce în ce mai mult și devine nesănătos. Într-o odăie mare cu aer mult acest lucru se va întâmpla foarte încet și târziu, într-o casă mică, însă cu mulți locuitori, aerul se strică foarte repede.

Iată pentru ce este de mare folos să locuim în odăii mari cu aer mult și cât se poate mai puțin la un loc și iată pentru ce are mare însemnătate primenirea deasă a aerului din odăie prin aerisire.

Aerisirea cea mai bună o facem deschizând larg uși și ferestre, ca aerul să se pună în mișcare, să se facă curent și astfel să se primenească și acest lucru trebuie repetat de mai multe ori pe zi. Această aerisire trebuie făcută în orice timp vara ca și iarna căci numai astfel vom avea un aer bun și sănătos. Greșesc toți aceia și păcătuiesc în contra propriei lor sănătăți, cari din frica de frig în timpul iernei își astupă ferestrele să nu poată pătrunde aerul din afară atât de trebuincios. Românul care este de dat să petreacă ziua întreagă în aerul liber și binefăcător din afară, trebuie să se desvețe de acest obicei rău și

urât care îl silește să-și petreacă noaptea lungă de iarnă în aer greu și vătămător.

Din cele de mai sus vom trage deci anumite învățăminte și anume:

1. Vom petrece cât mai mult în aer liber și curat de afară și ne vom feri a sta mult timp închisi în aer greu și nesănătos, mai ales în cărciumi cu lumă multă, în fum și în murdărie.

2. În casele noastre vom păstra cea mai mare curățenie, nu vom dormi prea mulți într-o odăie și vom primeni deseori aerul prin deschiderea ușilor ferestrelor.

3. Ne vom feri de fum și de praf; înainte de a intra în casa în care dormim ne vom șterge picioarele de orice tină și murdărie, iar gospodina casei se va îngriji să spele adeseori podelele cu apă și va mătura cu mătura umezită pentru a nu face praf. În timpul măturării se vor deschide ușile și ferestrele.

4. Să nu dormim în aceeași odăie în care se fierb bucatele, iar dacă nu vom putea altfel, înainte de culcare vom deschide pe jumătate de ceas ferestrele.

5. Nu vom scuipa niciodată pe podele, ci vom întrebuița în acest scop scuipători așezate în colțurile odăii.

6. Ori de câte ori vom fi nevoiți a sta mai mult timp în praf ori în fum ca de pildă la îmblătitul bucatelor, ne vom spăla bine și ne vom curăți de toată murdăria de pe noi.

7. Când se întâmplă să avem un bolnav în casă, mai ales dacă acela mai suferă și de piept, vom face tot ce ne stă în putință ca el să aibă aer curat și pentru aceea nu este niciodată bine de a dormi mai mulți în aceeași odăie cu cel bolnav.

8. Vom lăsa să intre cât mai mult în casele noastre razele binefăcătoare ale soarelui, cari ne aduc numai bine, căldură și sănătate.

Ținând aceste reguli ne vom putea feri de multe boli cari ne pândesc la tot pasul și cari ating mai ușor pe aceia cari duc un trai nesănătos, petrecând timp îndelungat în aer greu, neprimenit și vătămător.

Dr. I. S.

Noua lege sanitară

Cetitorii noștri știu câtă pacoste e pe capetele oamenilor, așa numitele „boli lumești“ cari au început în timpul din urmă să se întindă pretutindeni. Urmările lor au fost nașterea de copii slabi și bolnăvicioși. Prin aceasta se pune în pericol generațiile viitoare care în urma acestor boli erau tot mai degenerate (slabe, bolnăvicioase).

Ministerul Sănătății văzând acest pericol a publicat săptămâna trecută noua lege sanitară, a cărei urmări va fi de bună seamă, cel puțin împuținarea primejdioasei boli.

În urma acestei legi nimeni n'are voie să se căsătorească dacă nu a fost înainte la un doctor care să-l viziteze și să-i elibereze un certificat prin care să arate că nu este bolnav de o astfel de boală.

Cel care este atins, nu are voie să se căsătorească și este obligat a urma tratamentul până se va vindeca. Dispensarele sanitare sunt obligate de a îngriji cu totul gratuit pe acești bolnavi.

Iată o lege binevenită și de mult așteptată, care va ajuta la întărirea sănătății trupesti a neamului nostru.

Dakrysol

Cel mai bun mijloc contra Căderii părului și mătreaței. — De vânzare la toate farmaciile și droguerile.

Laborator chimic Farm.
Mr. G. Hietsch
Sibiu

Numai la țară ocrotiți copiii împotriva bombardamentelor inamice din avioane

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Omizile

Cetim în gazete, că prin unele părți mai delu-mase și cu pomi mulți, au năpădit omizile, nimicind frunzele și florile pomilor. Din cauza aceasta, Ministerul Agriculturii și Camerele de Agricultură au luat măsuri aspre pentru culegerea cuiburilor de omizi, curățirea și stropirea pomilor.

Omizile sunt cei mai mari dușmani ai pomilor. Se zice că se trag din neamul lui Iuda. Sunt răutăcioase și foarte lacome. Dacă s'au încuibat într'un pom, nu se mulțumesc până ce nu îl dau gata. După ce au isprăvit într'o livadă, trec în cea vecină, pustiind ținuturi întregi, dela un capăt la altul.

De aceea, oamenii le și blastămă:

Ardă-te foculomidă,
Că mâncași frunza de crudă.
N'ai lăsat-o să mai crească,
Voinicii să se umbrească.

Omizile se fac din fluturii ce zboară pe câmp și prin grădini. Acești fluturi pun ouă pe dosul frunzelor, iar din ouă ies omizile mici și păroase cari se hrănesc cu frunze.

Omizile sunt de mai multe feluri. Toate sunt stricicioase. De aceea în contra lor trebuie să luptăm cu toată puterea.

Legea poliției de câmp încă cere ca toți grădinarii să distrugă omizile din livezile lor. Să distrugă atât cuiburile cât și ouăle. Distrugerea o încep primăvara, când taie crenguțele cu frunze uscate și răsucite, în cari se găesc cuiburi de omizi. Aceste crenguțe le adună și le ard.

Sunt omizi, ale căror cuiburi și ouă nu se pot descoperi așa ușor. Din cauza aceasta scapă fără să fie distruse. Aceste se ivesc mai târziu, când au început să crească frunzele și florile. Mânncă cu lacomie tot ce găesc pe pom, slăbindu-l tare, așa că nici nu mai rodește.

De aceea, lupta contra omizilor trebuie purtată fără întrerupere.

Arma de luptă cea mai folositoare este stropirea cu zemuri otrăvitoare.

În comerț sunt mai multe feluri de otrăvuri pentru stropit pomii. Cele mai întrebuintate sunt otrăvurile de arsenic: arsenat de calciu sau de plumb. E foarte bun și verdele de Paris. Unele din ele se găesc și la Camerele de Agricultură.

Pomii se stropesc mai de multe ori cu zemuri arsenicale. Prima stropire se face îndată ce mugurii au început să plesnească, dar la tot cazul înainte de înflorire. A doua stropire se face după scuturarea florilor, când pomul a legat.

Prin stropire se distrug atât omizile cât și viermii cari s'ar ivi mai târziu în poame. În nici un caz să nu se facă stropirea în timpul înfloritului, căci pomii n'ar putea lega.

Dacă după stropire îndată a plouat și otrava a fost spălată, trebuie să se stropescă din nou.

Stropirea pomilor se face cu pompa de stropit via, dar se pune o țevă lungă de 2-3 metri, pentru a se putea stropi pomul până la vârf.

Lămuriri de felul cum se prepară zemurile și cum trebuie să se facă stropirea, dau Camerele de Agricultură.

O livadă cu pomi e o avere mare. Această avere trebuie îngrijită bine, apărată de omizi prin curățire și stropirea la timp. Numai așa va da roadă îmbelșugată și va aduce îndestulire.

Ion Popu - Câmpeanu

Producția de vin și struguri

După știri culese din diferite regiuni de mare producție, recolta de struguri se anunță bună. După prețurile provizorii făcute la „Federația cooperativelor viticole”, vom avea o producție de circa 50 mii vagoane de vin. Față de producția din anii buni, cifra n'ar fi prea mare. Adevărul e că această recoltă nu se poate consuma înlăuntrul țării.

Pe lângă recolta nouă, apreciată la 50.000 vagoane, mai avem în depozite circa 30.000 vagoane vin de foarte bună calitate din recolta de anul trecut, care a rămas nevândut.

O altă pricină care stânjenește buna valorificare a vinului e lipsa de deuseuri. Țările vecine sunt și ele producătoare de vin, iar Germania cumpără în condițiuni avantajoase vinuri din Franța și Italia, unde probabil cheltuielile de producție sunt mai mici decât la noi.

La noi prețurile sunt în stagnare și numărul de tranzacții ce se încheie e foarte redus. Vinul de anul trecut se vinde 7 lei gradul loco producător, dar se încarcă cu taxe, manipulări și cheltuieli de transport.

Angrosiștii din București și din orașele mari nu mai fac rezerve mari ca altădată și aduc marfă pe măsura ce se consumă.

O scădere a prețurilor la producător nu e cu putință pentru că cheltuielile de producție au fost anul acesta foarte mari...

Pentru a veni în ajutorul producătorilor și a împiedeca o prăbușire a prețurilor. Federația cooperativelor viticole a obținut anul trecut dela Creditul Național agricol, cu aprobarea guvernului un credit de 100 milioane cu suma cu care s'au cumpărat la timp mari cantități de vinuri.

În ce privește țuica ne aflăm în aceeași situație.

Prune s'au făcut foarte multe anul acesta și rezervele din anul trecut sunt încă neconsumate.

Prețurile sunt relativ scăzute. Țuica se vinde la 5.50 lei gradul loco producător. Cererile nu sunt prea mari.

La export țuica n'a fost cerută niciodată. S'au ivit cândva câte un importator din Suedia amatori să cumpere această marfă.

În împrejurările actuale create de starea de război nici vorbă nu poate fi de un export de țuică.

În cadrul acordurilor în vigoare pentru schimburi de mărfuri Germania va importa, dacă împrejurările vor permite, o cantitate de 400 vagoane fructe proaspete sau pulpe de fructe pentru fabricarea marmeladei. Fructe proaspete, e vorba numai de mere și de pere, nu se pot exporta cantități prea mari pentru că producția de mere și de pere este slabă. Chiar acum se află în curs de încărcare un șlep cu 40 vagoane pulpe de fructe în butoaie, din comanda de anul trecut destinată Germaniei. Exportul pe apă va continua până la înghețul Dunărei și apoi va fi continuat cu trenul.

Viticulorii cer credite pentru finanțarea producției viticole. Instituțiile de credit nu prea sunt dispuse să le acorde pentru că foarte mulți viticulorii au datorii întârziate.

În afară de Federația cooperativelor viticole care apără interesele viticulorilor, direcția viticulturii din Ministerul Agriculturii, a dat un important sprijin viticulorilor procurându-le cu mari greutate cantitățile necesare de sulfat de cupru. Totuși mai sunt podgoreni cari se plâng că în cursul anului acesta n'au putut stropi viile cu cantitățile trebuincioase de sulfat de cupru, întrucât nu au fost aprovizionați la vreme. E cazul podgorenilor de pe Târnave.

Nu uitați, că plata la timp a abonamentului, a fost o datorie, care a onorat întotdeauna pe cititorii „Foi Poporului”.

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Oprescu

Salată de castraveți pentru iarnă în sare

Castraveții cari n'au semințele prea mari, se curăță de coaje, se taie în felii subțiri, se pun într'un blid și se sarează bine. Se pun în cămară sau pivniță la răcoare. A doua zi se pun într'un ștergar curat, ștergarul se leagă de un scaun sau un cuiu și se lasă să se scurgă zeama. Pe fundul unui borcan (un vas de sticlă) punem un rând de sare nerășnită dar zdrobită bine în grosime de două degete. Peste sare un rând de castraveți pe cari i-am mai stors bine între palme în grosime de o palmă și îndesăm bine borcanul. Peste castraveți punem iar un rând de sare și cernăm în felul acesta până când am terminat deasupra cu sare. Borcanul se leagă deasupra cu hârtie de pergament; o hârtie anume pentru acest scop) și cu sfoară și-l punem în cămară.

Iarna se scot din sare, se spală bine în mai multe ape reci, se pune ceapă sau usturoiu și oțet.

Salată de ardei verzi (paprică) în oțet

Ardeii cei mai cărnoși se curăță de cocean, semințe și vinișoare. Se taie în felii rotunde și subțiri de grosimea unui jumătate de deget. Se sarează bine, se amestecă și se lasă în blid până a doua zi. Se store, se pun în sticlă fără a se îndesa (dacă se îndesă, oțetul nu le poate străbate și se strică). Pregătim oțet cu jumătate apă și o mână de sare, fierbem, răcim, turnăm peste ardei, deasupra legăm cu hârtie de pergament și sfoară și punem în cămară. Cine are, pune deasupra oțetului 2-3 linguri de untdelemn.

Castraveți murați în frunză de viță de vie

Castraveții de mărime potrivită se spală, se pun într'un blid și se opăresc în felul următor: Zece litri de apă și o jumătate kilogram de sare se fierb. După câteva clocote se toarnă peste castraveți și se acopăr cu o față de masă. A doua zi, fiecare castravete se învește în câte-o frunză de viță și se așează în borcan. Printre ei punem felii de hrean și dacă dorim și paprică din cea iute. Saramura aceasta rece se toarnă peste castraveți, borcanul se leagă cu hâșică sau hârtie de pergament și sfoară și se pun în cămară să se acrească pe încet.

Us:area fasolei verzi

Fasolea curățită și spălată o fierbem pe jumătate în apă clocotită cu sare. O scurgem și întindem păstăile pe scândură curată având grija să le așezăm unele lângă altele. Uscăm la soare bun. În timpul uscării, le întorcem de pe o parte pe alta. Uscate se așează în străiți și păstrăm în pod la aer. Iarna, înainte de a pregăti mâncarea, fasolea se înmoaie 5-6 ceasuri în apă rece.

Uscarea legumelor

Cele mai multe gospodine n'au pivniță în care să-și pună pentru iarnă legumele cum sunt: morcovi, pătrunjei, păstărnac, țelină. De aceea e bine să ne uscăm aceste legume pentru a le avea primăvara când cele mai multe s'au întrebuintat sau din cauză că n'am avut pivniță bună, s'au stricat.

Se rad de coaje cu ajutorul unui cuțit bine ascuțit având grije să nu radem prea mult din miez, deoarece între coaje și între miez se găsește cea mai hrănitoare și mai dulce parte din legume. Se taie în felii subțiri, se pun pe scânduri curate sau pe niște vrăgi de nule, iar după ce am scos pâinea din cuptor se usucă. Uscate se pun fiecare fel de legumă în straiță din pânză mai rară și se acată în cămară sau în pod la aer. Cine n'are cuptor de pâine, le înșiră pe ață în așa fel ca să nu se atingă unele de altele și le usucă în pod. Soarele de afară le strică gustul și culoarea.

Se primesc 2 culegători și 2 ucenici
la

Tipografia „ASTRA” Sibiu, Str. Avram Iancu Nr. 9

DUMINECA, IN SAT LA NOI...

Cel rău nu doarme

Duhul răului nu are pace nici alinare, nu are somn, ci așa cum spune Scriptura: „umblă ca un leu răgind, căutând pe cine să înghită“. Lucrarea celui rău, în creștinătate, a prorocit-o însuși Mântuitorul când a zis lui Petru: „Simone, iată satana a cerut să vă cearnă pe voi precum se cerne grâul“, și când a spus că mulți lupi răpitori se vor da drept păzitori și povățuitori ai turmei.

Duhul rău lucrează mai cu înverșunare împotriva legii iubirii, a păcii și a bunăvoinții dintre oameni. Hristos ne-a poruncit să trăim ca frații, diavolul ne îndeamnă la ură, la dușmănie, la ceartă, la ucidere, pentru că ne duce la moarte.

Duhul răului e acela care învrăjbește neamurile lumii și le înțelează în războaie și tot el caută mereu să învrăjbească pe copii cu părinți, pe frate cu frate, pe o tagmă socială cu alta, pe avuți cu săraci, pe cei învățați cu cei neînvațați.

Lupi schimbați în piele de oaie se furiează în turmă, păstori mincinoși vreau s'o ducă la pășune în numele urei și a dușmăniei, mânăți cu toții de duhul răului care n'are nici alinare, nici somn, ci e „ucigaș de oameni dela început“, și pregătește oameni pentru moarte.

Duhul răului lucrează neodihnit în toate vremurile, dar cu deosebire în vremuri tulburi și grele, în timp de primejdii mari.

Ceeace e cunoscut în istorie sub numele de „luptă de clasă“, a pornit din ura de clasă, sămănată între popoarele lumii de apostolii celui rău. Apostoli cari azi mișună în toate țările, între toate neamurile, și le îndeamnă nu la pace și armonie, nu la iubirea deaproapelui, ci la ură și la răzbunare, voind să-i ducă la vărsarea de sânge frățesc, cum l-a dus pe Cain.

Mirarea cea mare nu este că diavolul nu se culcă, el neavând nici somn nici clipă de odihnă decând s'a răzvrătit împotriva Domnului său, ci grea mirare este că sunt oameni cari nu văd prăpastia în care vrea să-i arunce ura și dușmănia, dorința de răzbunare, și toate uneltirile celui rău. Aceste porniri, și atățătorii lor, apostolii celui întunecat, cearcă să înșele pe oameni zugrăvind-le un viitor mai fericit... Și omul nu-și aduce aminte că ucigașul lui Abel, n'a mai avut pace și zi bună, ca și diavolul pe care l-a ascultat, — viața lui întregă.

Să fim cu băgare de seamă la uneltele duhului rău, la cei ce îndeamnă la ură, dușmănie și răzbunare, între oameni, între fiii aceluiaș neam! După cum toate mdaularele trupului sunt de lipsă și folositoare vieții, până sunt sănătoase, așa sunt folositoare

Cine e sfânt mai mare?

Se istorisește în viețile sfinților că un pustnic bătrân, după ce trăise în post și ajun, în rugăciuni și mătănie, în privegheri fără de număr viața întreagă, fu ispitit de diavolul sumeției să se creadă cel mai mare sfânt.

Dar într'o noapte avu o vedenie. I se arătă un înger în vis și-i spuse: „Du-te în orașul cutare la țarmul mării, și întreabă de robul lui Dumnezeu Nicodim cizmarul. Acela e cel mai mare sfânt care trăește azi pe pământ.

Dimineața pustnicul plecă la drum. Voia să-și întocmească și el viața după pilda celui Nicodim, pentru că avea mare râvnă pentru Dumnezeu, și făcuse tot ce știa că-i bine pentru mântuirea lui. Află orașul dar numai după multe alergări și întrebări află și pe cizmar. Locuia într'o uliță strâmtă și umedă la țarmul mării, într'o cocioabă. Meșterul era la lucru cu trei dintre băeții săi cei mai mari, și cântau toți patru, iar alți patru copii mai mici se jucau cu petecelo de pe jos.

Mirat privi pustnicul în jurul său, și-l întrebă pe om ce face el să-i fie plăcut lui Dumnezeu.

— Spunem de trei ori pe zi Tatăl nostru, muncim cu voe bună pentru hrana noastră. Și din ce avem săturăm și pe o femeie bolnavă cu doi copii mici.

Chiar atunci eși nevasta cizmarului cu un coș cu de mâncare.

— Iat'o, chiar acum pleacă la femeia cea bolnavă.

— Și altceva nu faceți nimic?

— Asta e tot! răspuse omul.

Pustnicul plecă foarte îngândurat dela maitru. Se temu că toată viața a lucrat în zadar.

toare neamului toate straturile sociale, toți cei cari muncesc, până muncesc cu cinste și cu vrednicie. Adică, până nu sunt bolnave. Oameni cinștiți, buni, drepti, harnici, sunt în toate păturile sociale, și iarăși nici o tagmă omenească nu-i toată alcătuită numai de oameni răi și nefolositori.

Nu ura unei clase împotriva alteia trebuie să fie lozincă omului cuminte, ci înfrățirea și împreună lucrarea tuturor celor buni, din toate păturile sociale, pentru a stinge sau cel puțin a micșora răul din lume.

Aceasta e legea creștinătății.

În vremuri grele...

De netăgăduit este faptul, că războiul năpraznic al zilelor noastre ne-a adus în suflele o mică stare de neliniște, un fel de îngrijorare.

De ce oare, trebuie ca să fim îngrijorați, că până acum nu ni s'a cerut mai mult decât să ne împlinim datoria? De ce te temi și ești îngrijorat tocmai tu, care stai acasă liniștit și dormi într'un pat moale, fiind ferit de orice primejdie?

Eram obișnuiți mai înainte cu liniștea; ne plăcea să fim comozi și să nu ne supere nimeni cu nimic. Cum s'ar zice era pace și totuși pare că erau și atunci destui nemulțumiți.

Ostașul de pe front nu este îngrijorat și nu se teme de nimic, el luptă cu dușmanul. El reprezintă neamul pe câmpul de bătaie și ne-a făcut de atâtea ori dovada că știe să lupte și să moară pentru dreptul său sfânt, pentru neam și aceia ce au rămas acasă.

Am moștenit dela strămoși scutul și spada și-am dovedit, cu veacuri înainte, că știm să ne apărăm avutul și tot ce-avem mai sfânt și scump: pământul.

Al nostru e, căci ne grăește limba și credința noastră din străbuni. Ne-o spune și aceia ce în dragostea lor nemărginită s'au jertfit cu drag, neștiind de frică.

Suntem un popor tânăr, născuți am fost în frământări și lupte, ce s'au ținut lanț de gâtul nostru. Printr'o muncă cinstită și necontezată, prin nenumăratele lupte ce le-am dus, uniți în simțiri și gândiri, am reușit întotdeauna să ne păstrăm ca neam și să ne arătăm în lume, viteji și netemuți de nimeni.

În vremuri grele, au alergat strămoșii și și-au aplecat genunchii în fața sfintelor altare, rugând pe Dumnezeu ca să le ajute. Bătrânii, mamele, soțiile și copilașii, surorile și frații cei mai mici, posteau și se rugau cu toții, pentru cei plecați să lupte.

Suntem și astăzi înrolați în frământări și lupte aprige, sunt vremuri grele. Aveam de cucerit pământul ce ne-a fost luat hoștește de aceia ce și-au călcat legământul.

Ni s'a vestit că pământul cel din răsărit a fost desrobît, de aceia ce cu drag, jertfă s'au dăruit.

Traian Chirilă

Cugetări

Toți ceice zic: mă urmărește nenorocul, n'au avut încă izbândă adevărată sau nu au cunoscut-o încă de loc.

Un vis de plăceri mărunte alcătuiesc fericirea.

FOIȘOARĂ

Cum a fost rușinat unul, care tăgăduia pe Hristos

„Nu este Dumnezeu“, acest fel de a vorbi, se întâlnește azi, destul de des. Nu arareori ți se dă să auzi: „Nu există Dumnezeu, căci altcum L-ar fi văzut cineva“. „Eu dealtcum, nici nu am lipsă de El“. Inima mea e Dumnezeuul meu. Brațul meu e sprijinul meu. Minteă îmi este Duhul meu. Biblia, ce să mai zic, nu e decât o carte de povești iscodită de popi. Lumea și-a luat forma ei de azi, din ea însăși“.

Pe când se rostea aceste cuvinte într'o ospătărie, deodată se ridică dela locul său, un musteriu. Iși scoase dela brâu orologiul, de aur îl arătă celor de față, ca pe un lucru de minune, și adecă spunând, că el s'a construit singur, dintr'o bucată de metal, și se întoarce singur, când e gata să stea. Ba chiar se repară singur, fără ajutorul vreunui meșter...

„Ce vrei să ne ți-i de proști“, strigă atunci, a-

cela care mai înainte rostise acele vorbe grele de hulă, și de vătămăre la adresa lui Dumnezeu. „Ba, da“, chiar nebuni sunteți, răspuse străinul, dacă D-ta ești în stare să tăgăduiești, că este un Creator pentru lume asta, care a creat lumea, câtă vreme orologiul reclamă în tot cazul un măestru, careva trebuia să-l facă“.

*

De altă dată un preot, aflându-se într'o călătorie, a intrat într'o cărciumă, și comandă o mică gustare. Era tocmai zi de târg Nu departe de masa lui erau câțiva negustori. Și iată că unul din aceia, neavând altceva de lucru, începu a striga bătând în masă: „Unde este vreun Dumnezeu? Toate sunt numai vorbe, de ale popilor, inventate de ei“. Și, în timp ce spunea aceste vorbe, el arunca o privire plină de dușmănie preotului, ce ședea alătura.

Preotul însă, se sculă îndată dela masă și se duse la cel ce striga și bătându-l pe umăr, îi zise: „Dragă prietene, ceeace ai spus, nu e ceva nou. Asta stă scrisă în Biblie“. „Ce — strigă omul — așa ceva nu mi-a spus nici un popă“. „Nu, — răspuse preotul — atunci vreau să-ți citesc din Sf. Carte, și începu a citi cu glas mare următoarele cuvinte: „Nebunul, zice în inima sa: Nu este Dumnezeu. Stricatul —

s'au și urăți s'au făcut întru meșteșugari. Nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul“. Ps. 14, v. 1. „Vezi, — continuă el, în timp ce batjocoritorul făcea fețe, — astfel de oameni, au fost și pe vremea proorocului David, care a scris acele cuvinte, atâtea, că ei erau mai credincioși, ca cei de azi.

Ei spunea cuvintele lor de hulă, numai în inima lor, după cum zice acel cuvânt, „în inima lor“. Ei, nici de cât n'ar fi strigat, așa cuvinte, în public, și chiar într'o cărciumă.

Cine are urechi de auzit, să audă! Căci, altcum, pe cel ce hulește și săvârșește păcat strigător la cer, Domnul îl pedepsește, după cuvântul aceluiaș prooroc: „Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, să se prindă întru mândria lor“. Tu creștine, care doarești, după cuvântul proorocului, viața și voiești să vezi zile bune, atunci să-ți oprești limba dela rău, și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ps. 33, 12.

Altcum, fața Domnului, spre cei ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Ps. 33 v. 16. Dumnezeu să ne ferească de ceasul cel de ispită, al diavolului, ca să nu cădem în păcatul tăgăduirii, ființei lui Dumnezeu, după care vine numai osândă, fără putință de nici o scăpare.

Pr. Gh. Fl. Preșmereanu,

Multe și de toate = Sfaturi folositoare

Unificarea juridică

Despre dispăruți

Cum se administrează averea lor

Acum trei luni când am început să publicăm în ziarul nostru chestiuni de lege cari interesau mai aproape pe cetitorii noștri, am spus că dela 15 februarie 1943, ne vom judeca după legiurile din Regatul Regat cari s'au introdus și la noi în Ardeal. Am spus tot atunci că au rămas unele din legile vechi și în fiecare săptămână am tratat câte o chestiune din aceste legiuri.

Vom continua și de aici înainte să descriem pe rând chestiunile cititorilor noștri, chestiuni din legiurile Regatului Regat cari de acum vor fi și ale noastre și să le ale întregii țări, și vom începe iar cu chestiuni de des întâlnite prin satele noastre și anume dispăruiții și cu administrarea averii lor.

Ce sunt dispăruți?

Prin dispăruți se înțeleg persoanele cari pleacă de la domiciliul lor sau de acasă și nu se mai întorc, și mai dau semne de viață. Și fiindcă aproape în toate cazurile aceste persoane lasă în urma lor avere, legiuitorii au fixat texte de lege prin care se stabilește sau se hotărăște asupra averii lăsate de ei. Pentru ca urmașii acestor persoane cari dispar să poată dispune de averea lor, trebuie ca legea să declare de dispărut sau cum se spune „de absent” acela care nu se mai întoarce acasă.

Cine poate cere acum prin lege ca o persoană să declare absentă? Acest lucru îl pot cere părțile interesate, adică persoanele cari au interes, de pildă părinții când dispar părinții sau părinții când dispar copii.

Căți ani se poate cere declararea absentei

Se poate întâmpla ca persoana care dispăre, în momentul plecării de acasă să fi lăsat cuiva o împuternicire pentru administrarea averii sale, în acest caz persoanele cari au interes să o declare absentă o pot face după 10 ani decând a dispărut persoana sau după primirea ultimei știri dela ea; dacă nu a lăsat nimănui o împuternicire pentru administrarea averii, atunci părțile interesate pot cere declararea de absentă persoanei dispărute, după 4 ani dela data dispariției și dela data când a primit ultimele știri.

În amândouă cazurile cererea se va face către Tribunal, și Tribunalul va hotărî și va declara de absentă, persoana în cauză.

Persoanele cari după lege ar moșteni pe cel absent, au dreptul a cere ca să li se predea în folosință averea absentului, din ziua când el a dispărut în caz că nu a lăsat împuternicire vreunei persoane pentru administrarea averii lui, și după 10 ani, în cazul când lăsat o astfel de împuternicire.

Ce urmări are declararea de absent

Persoanele cari primesc în folosință averea unui dispărut nu pot înstrăina această avere, adică nu o pot vinde ci o pot numai administra, cerând dela Tribunal ca să se facă un inventar despre toată averea dispărutului și despre starea ei în momentul luării în folosință.

Dacă se întâmplă ca cel absent să se întoarcă acasă înainte de 15 ani dela data dispariției lui, averea care a folosit averea în timpul acesta e dator, și restitue a 5-a parte din venit, iar dacă se reintoarce după 15 ani, atunci va trebui să restituie numai a 10-a parte din venit.

După trecerea a 3 ani dela dispariția lui sau 100 ani dela nașterea lui, atunci persoanele cari au în folosință averea dispărutului pot cere ca această avere să le fie trecută definitiv pe numele lor.

FELURITE

Nebunii din Statele Unite

Nebunii ținuți în casele de nebuni din Statele Unite ale Americii sunt în număr de peste o jumătate de milion. Statul cheltuiește pentru întreținerea lor peste 300 milioane dolari. Dar pe lângă acești nebuni, mai sunt și alții mulți, care sunt îngrijiți de societățile de binefacere. Astfel de nebuni se găsesc în fiecare an câte 75 de mii. Ceeace înseamnă că în zece ani numărul lor va atinge milionul.

Și lucru curios este că cea mai mare parte a nebulilor sunt neînșurați. Se vede treaba că nu-i așa de primejdioasă căsătoria, după cum spun unii.

Putem dar trage un bun sfat: Înșurați-vă ca să nu nebuniți.

Dacă îți tai părul îți crește barba

Dacă îți tai părul îți crește barba, spune un doctor, care a găsit că de când femeile se tund scurt, iese pe fața lor peri tot mai deși. Asta înseamnă că peste vreo câteva sute de ani, (dacă femeile își vor tunde părul în toată vremea asta) vom vedea multe femei cu barbă.

Ce cred sălbaticii despre europeni?

Printre sălbaticii cari trăiesc prin Africa și alte locuri, mulți Europeni siliți să trăiască între ei, se poartă așa de bine și de creștinește încât acești sălbatici, după moartea binefăcătorilor lor, îi socotesc ca Dumnezeu de-ai lor. Așa s'a găsit nu de mult la Cawnpore pe malul râului Gange, într-o biserică a acestor păgâni, câteva chipuri a familiei colonelului englez Stewart (mort de mult) care în 1857 cu ajutorul unei revoluții a adus foarte mult bine și ajutor norodului păgânesc de acolo. Astăzi norodul îi socotește sfinți și se închină la chipurile lor.

Cu dragoste creștinească poți îmblânzi și fiarele nu numai pe oamenii sălbatici sau păgâni. E greu însă de îmblânzit pe acei oameni cari se ceartă și se înjură ca țigani, cari se judecă mereu pentru lucruri de nimic. Ar fi bine dacă i-ar îmblânzi și pe ei cineva și le-ar picura în suflet puțin duh creștinesc.

Mașină de scris pentru invalizi

În dorința de a veni în ajutorul invalizilor, cărorora li s'a tăiat un braț, uzinele „Olympia”, au construit nu de mult o nouă mașină de scris de care se pot servi ușor invalizii, indiferent dacă au rămas cu mâna dreaptă sau cu cea stângă. Deci de acum înainte nici chiar pentru fixarea hârtiei în mașină, cu indigo și copie nu va mai fi nevoie de două mâini.

SPECTACOLE

Corso prezintă în premieră **Mare comedie germană** — JURNAL NOU —

Apollo prezintă excepționala premieră marele filmament al sezonului „UFA FILM” „Favorita” cu simpaticul și iubitul publicului Willi Frisch și Victoria Ballasco. — Jurnal nou —

La fel moștenirea după un absent se deschide în ziua când s'a constatat moartea lui, și moștenitori vor fi aceia cari erau și atunci când el a dispărut, iar dacă alte persoane vor fi folosit în timpul acesta averea, acestea sunt datoare a o restitui moștenitorilor de drept.

Copiii minori atunci când tatăl a dispărut trec sub îngrijirea și supravegherea mamei lor care va exercita toate drepturile în ce privește administrarea averii lor.

(I. D.)

Cețiți și abonați
„FOAIA POPORULUI”

SFATURI

NU VĂ SĂRUTAȚI, căci un doctor a socotit că printr'un singur sărut rămâne pe mână sau pe gură două sute douăzeci de mii bacili (sămânță de boală). Din atâta amar de sămânță sunt unele foarte vătămătoare, care pot da naștere la boli grele. Feriți-vă deci de sărutat.

CA SĂ CUNOȘTI OȚETUL dacă-i bun ori falsificat, toarnă o picătură pe o hârtie albă. Dacă pata de oțet se înegrește după ce picătura s'a uscat, e semn că oțetul e amestecat cu vitriol. Deci e oțet vătămător și sănătății. Dacă însă pata se îngălbeneste e semn că oțetul e amestecat cu apă tare.

PETELE DELA LUMANARE se pot scoate din rufe și stofe dacă le muier bine în alcool (spirt). Prin aceasta, stearina din care sunt făcute lumânările se preface în praf. Lăsăm ca spirtul să se usuze singur (să se evaporeze) și numai după aceea scuturăm bine și apoi periem pata.

DACĂ VREI SĂ FI SĂNĂTOS, nu-ți bate joc de trupul tău și nu-ți murdări sufletul prin nici o faptă necurată și prin nici un gând necurat.

PETELE DE CEAI (și alte pete: grăsime, acrol, etc.) se scot cu apa făcută astfel: o sută părți spirt de vin de 90 grade tărie + treizeci părți spirt tare salmiac + patru părți benzină. Amestecă bine. Se ține în sticle foarte bine închise.

INGRĂȘAREA GĂNILOR, după sfaturile unui vestit crescător, se poate face cu cea mai mare siguranță de reușită în modul următor: gănilor și puilor de îngrășat se închid într'un coteț, ori în altă încăpăre caldă și cu puțină lumină. Ca nutreț li se dă uruială de orz, grâu pisat, care li se dă dimă două în două ceasuri, amestecate în lapte dulce. Apă nu le dai de loc. În felul acesta gănilor și puilor se îngrășe mai mult ca de obicei și cu mult mai repede decât cu altă hrană.

GHETELE UDE (în vreme de ploaie, iarna) se usucă mai repede dacă le umplem cu hârtie. Nu se usucă niciodată ghetele și cismele lângă foc, căci se întărește și creapă pielea. Dacă pielea s'a întărit uscându-se, unge-o cu benzină și se va muia.

CAII NĂRĂVAȘI LA POTCOVIT se svârcolesc, le este frică, tremură, ori mușcă și lovesc cu picioarele. Spre a-i domoli, o gazetă nemțească sfătuiește a întrebuița următorul mijloc: ungem mâinile cu ulei de pătrunjel (se cere dela farmacie) o cârpă mică o ungem tot cu acest ulei și o ținem aproape de nasul calului. Calul se va domoli în curând și va putea fi potcovit în liniște.

VIERMII ASCUNȘI ÎN LEMNE sau în mobile le rod pe dinăuntru și le strică. Ca să scapi de ei, unge cu o periută muiată în petrol, lemnul sau mobilele cu viermi, dar așa fel ca petrolul să pătrundă în crăpături și găuri. Apoi uscă mobila ștergându-o cu o cârpă de bumbac.

PICIOARELE CALULUI trebuie îngrijite, căci atunci va trage mai bine și va alerga mai ușor. În fiecare seară cercetează-i copita ca să vezi dacă nu i-a intrat vreun cui sau a căpătat vreo rană. Dacă ai îngrijesti tot spre folosul tău o să fie.

O PERECHE DE ȘOARECI dă naștere cam la 32 pui pe an (în 4 nașteri, câte 8 pui la naștere). În trei ani această pereche de șoareci va avea 253.762 urmași. Omorâți șoarecii, căci vedeți cât de tare se înmulțesc și aduc stricăciuni și pagube mai mari ca un război.

VENITI SUB STEAGUL „ASTREI“

Impărțirea muncii

Ion Bunea s'a frământat mereu pe scaun, în sala mare a Casei Culturale, câtă vreme a ținut cuvântarea unuia dintre domniile care au venit în numele „Astrei“ în satul lor. Nu-i plăcea de loc ce spunea. Ion Bunea se uita și la vecinul din dreapta și la cel din stânga, le făcea semne din ochi, din cap, uneori ridica și mâna ca și când ar fi voit să se apere. Vorbele ce voia să spună îi erau tot pe vârful limbii, dar nu cuteza să zică ceva în liniștea cu care ascultau ceilalți.

Abea apuca să isprăvească, să plece domniile, să-și poată descărca inima. Tare mai era plină!

Îi și prinse de mâncă pe cel dintâi, pe cel mai apropiat de el când eși în drum, și nu-l mai lăsă. Nimeri pe Pavel Rotariu, om cu o leacă de carte, cu gazetă ce-i venea în toată Sâmbăta.

— Mai mare batjocura, bade Pavele, se năpusti cu vorba Ion Bunea. Încă așa rușine nu ne-a făcut nimeni în sat.

— Ce rușine, Ioane?

— D'apoi domnul ăsta! Ce are el cu femeile noastre? Că îmbătrânesc repede, că-s sbârcite și urâte cât ce trec de treizeci de ani; că ți-e milă să le vezi câtu-s de necăjite și câte probăzării toate pe capul bietelor femei! Mai mare rușinea, și încă la noi acasă, să ne-o facă asta! Dar ce ar voi Dumnealui? Să fie femeile noastre albe și mândre ca doamnele și domnișoarele? Păi acelora li-e ușor, că stau toată ziua cu coatele în fereastră.

— Aci se pare că n'ai prea înțeles, Ioane, de ce a fost vorba.

— Ba am înțeles foarte bine, că doar românește a vorbit.

— N'ai priceput totuși unde a voit să bată!

— Ba am priceput! A vrut să ne facă de rușine și pe noi cați, chipurile, am ținea femeile noastre în jug, și pe ele că le-a arătat cât de îngrabă le pierd frumusețea tinereții.

Dar ce are el cu noi?

— Chiar asta e, că are! A voit să ne arate că munca pe sate nu e bine împărțită în fiecare casă, că unii bărbați pun la munci prea multe și prea grele pe femeile lor, ba și pe copii, și că munca prea grea sapă sănătatea, îmbătrânește pe om înainte de vreme și de aceea e lipsă în toată casa de o chibzuită împărțire a muncii.

— Păi dacă nu-i place să lucreze nevastă-mea, să vină dumnealui să muncească în locul ei, și eu bucuros l-oi primi. Că-i voinic, tânăr și iute în mișcări.

— De, fiecare cu lucrul său, Ioane, căci toți oamenii trebuie să lucreze ca să trăiască. Dar ai auzit ce-a spus: la oraș lucrul e bine împărțit. Sunt anumite ceasuri cât lucrează fie domniile în cancelarie ori în școală, fie muncitorii în fabrică. Opt până la zece ceasuri la zi, nu din zori până 'n noapte cum se muncește la țară. La oraș e împărțită vremea lucrului așa ca omul să nu se ostenească peste puterile lui, și să mai aibă vreme și voe să mai facă ceva și pentru luminarea minții și bucuria vieții: să aibă timp să citească o carte, să discute cu alții lucruri folositoare. Domnul acela a spus, și a spus frumos, că omul nu-i bou în jug, merită să nu-și mai scoată capul din el, ci are dreptul și la odihnă și la împărtășirea puterilor sufletești, și la îmbogățirea cunoștințelor. Și, pe dreptate a spus, că la noi unele femei muncesc peste puterile lor, și că îmbătrânesc înainte de vreme.

— Șase, opt ori zece ceasuri de lucru la zi! Sfinte Dumnezeule! Atunci întâiul om în sat la noi e Niculaia Firii că s'apucă de lucru când îi soarele sus, și-l lasă până încă n'a apus! E ușor la oraș, dar cum să împarți munca la economie? La coasă, la sapă, la fân, la secere? Ce s'ar alege de noi dacă am lucra numai opt ceasuri la zi? Lucrul trebuie făcut când îi vremea lui, că nu așteaptă după noi ca uneltele în fabrică. Și cum să-mi las muerea să stea acasă sau la

Despărțămintele noastre la lucru

Ședința de deschidere a noului an de activitate al Despărțământului „Astra“ Sibiu

În ziua de 13 Septembrie, ora 6 d. m., a avut loc la Sediul central al Asociațiunii, ședința de comitet a Despărțământului „Astra“ Sibiu, sub președinția dlui inspector general Silviu Țeposu. Au mai luat parte: dl general Negoescu, prefectul județului, I. Moga profesor universitar, Dr. Ioan Coman inspector general sanitar, ing. G. Sbârcea directorul Camerei de Agricultură, prof. N. Martin, prof. Iulian Dumitru, inspector școlar I. Dragomir, Dr. H. Opreanu, prim medic, N. Constantinescu șeful gării, V. Moșoiu, etc.

Dl Prof. Țeposu deschide ședința, și după un cald salut adresat dlui Negoescu, în calitate sa de președinte al Despărțământului, arată programul de activitate pentru noul an 1943—44. D-sa stăruie mai ales asupra activității culturale, economice și sanitare. La activitatea culturală ce se va desfășura atât în municipiu cât și în județ, spune că „Astra“ se va bucura de concursul Universității Regele Ferdinand din Cluj. Ciclul de conferințe pentru Sibiu va purta titlul: „Precursorii Unirei până la 1918“ deoarece în această toamnă se va împlini un pătrar de veac dela Unirea tuturor Românilor.

La sate s'a fixat un ciclu de conferințe cu subiectul: „Drepturile noastre asupra Ardealului“.

Tot la activitatea culturală s'a s'aruit asupra înființării caselor culturale și a muzeelor sătești.

În ce privește activitatea sanitară, dl Dr. Ioan Coman arată realizarea medico-socială făcută de Despărțământ care e cel dintâi Despărțământ din țară care a întreprins încă din 1931 anchete medico-sociale la sate. S'au făcut tratamente gratuite și s'a stăruit asupra condițiilor de igienă, întemeindu-se dispensare. La categoria faptelor medicale D-sa stăruie asupra activității școlilor sătești de femei, care au dat roade foarte bune.

Pentru noul an d-sa stăruie asupra înființării în fiecare comună a unei școli sanitare pentru femei și asupra continuării conferințelor sanitare.

Ședința a luat sfârșit la ora 8 și jumătate.

Miercuria

Unul dintre cele mai muncitoare Despărțăminte ale „Astrei“ este Miercuria care prezintă o bogată activitate pe anul 1942—43. Ea a fost îndreptată pe de o parte în direcția de ajutorare a soldaților cari luptă, iar pe de altă parte în scopul de a ajuta familiile celor mobilizați și de a întări sentimentul național în sufletele celor de acasă.

umbră, când pe mine mă arde graba lucrului?

— N'ai băgat de seamă dar domnul acela a pomenit și despre asta. Cât ține toiu lucrului de vară la sate nu pot fi anumite ceasuri de lucru. Și câți pot, toți trebuie să ajute. Dar, a zis dumnealui, dacă femeia are copil mic și mai face și de trei ori pe zi mâncare la foc pentru lucrători, să n'o mai pui să aducă tot ea mâncarea la câmp în brațe cu copilul, în spate cu dășugii plini, și într-o mână cu oala cu zeamă. Nici s'o pui, după ce i-a hrănit pe toți, să se cere în rând cu tine până la ojină, să dea și țâță la copil, și pe la ojină, când ceilalți se odihnesc o leacă, ea să pornească repede acasă să gătească cina.

Multe femei fac asemenea, și alte lucruri peste puterile lor, și le îmbătrânesc înainte de vreme. Și asta e foarte adevărat. El o mai spus că la sate nu sunt legi anume, ca la fabrici, cari să împarță munca, ci asta trebuie să o facă bărbatul cuminte. Ceeace iarăși e adevărat.

— Ba io zic că ne-a făcut de rușine! Ce are un străin să se amestece în casa mea? Ce-i pasă cum îi nevastă-mea?

— Se vede că are, și-i pasă!

— Și de ce, bade Pavele?

— Păi eu cred că ne vrea binele, nu răul.

Ca mijloc de propagandă culturală și națională folosit un șir de conferințe și mai multe școli nești atât pentru bărbați cât și pentru femei, au luat ființă în urma îndrumărilor și directive date de Despărțământul Sibiu, prin Dl Inspector viu Țeposu.

Școlile au funcționat în: 1. Apoldul de jos, de gospodărie cu durată de 6 săptămâni. 2. Școală țărănească pentru femei și bărbați. 3. Căniș, curs de gospodărie pentru fete. 4. Drașov, de gospodărie condus de D. Maria Pop. 5. Gârbova, curs de gospodărie pentru fete, cărora li s'au în mod practic îndrumări în legătură cu pregătirea alimentelor, îngrijirea copilului și igiena locuinței. 6. Gusu, școală țărănească pentru bărbați. 7. Ludoșul Mare, 2 serii de școală de gospodărie pentru fete. 8. Miercuria, școală țărănească pentru bărbați condusă de dl Hașotă și una pentru femei ținută de dna Elena Lupas.

S'au ținut conferințe de către Dnii: P. Prot. Dumitru Ciuchendea, Pr. Iacob Cantor, Pr. Ioan Nica, Dl Cornel Muntean, Dl Const. Militaru, Dl Ion Bunea.

Bogată activitate și multă muncă a depus și Despărțământul prin Cercurile Culturale, în cadrele cărora s'au ținut o mulțime de conferințe.

În Apoldul de jos: Pr. Ioan Popa, Ioan Precup, Porolsieanu, R. Rădoi, Ioan Topârceanu, D. Ștefan și dl Cornel Lupeanu.

Apoldul de sus: Pr. Iacob Cantor, Ion Saloru, Gh. Staicovici, Ioan Stoia, I. Ivan.

Boz: Ioan Popa, M. Balea.

Cărpiniș: P. Muntean, Bogdan Ene, Gh. Păunescu, Ioan Gherman.

Cunța: Gh. Buzea, M. Popa, M. Buzea.

Dobârca: M. Bucur, Melania Popa.

Doștat: Ioan Șarlea, Dr. Aureliu Scorpan, T. Nicolae, Ioan David, Ana Popa, Maria Secu, Pașchiva Turcu.

Drașov: N. Ceuca, Rancea Miron, Olteanu Constantin, Sabina Truția.

Gârbova: Pr. Nicolae Opreș, Vasile Vule.

Gusu: N. Săbău, Iosif Cristian, Gh. Micu.

Jina: Victor Irimie, Emil Sava, Gh. Bogdan, mitru Lazăr.

Ludoșul Mare: N. Fara, N. Fara junior, Ilie ghezan, Ioan Nan.

Miercuria: Prot. Dumitru Ciuchendea, N. Vasile Florea.

Poiana: Pr. I. Luca, Pr. D. Comșa, N. Muntean, Liviu Mănarică, Toma Truică, Simion Radu.

Sângătin: Const. Tatu, Pr. Ioan Dăian, Alex. celar, Ioan Dăian.

Spring: Pr. I. Geleriu, Efrem Ganga, Simion Crăjan, I. Rigăr, Ioan Cengher.

Îată un Despărțământ care merită toată lauda!

Baia de Arleş-Turda

În ziua de 18 Iulie, Despărțământul Baia de Arleş-Turda a ținut adunare generală, în care, după ce s'au auzit rapoartele șefilor de grup, ședințele Despărțământului Păr. V. Șpan, arată activitatea din anul trecut, iar casierul citește raportul său, expirând mandatul vechiului comitet, se pune alegerea unui nou comitet, iar adunarea alege următorii:

Președinte: Dl Vasile Trif, director; Vicepreședinte: Dl Oros Teodor, insp. școlar; Secretar: Ibrim Bordea, preot; Casier: Dl Iosif Ighian; Comisar: Dl Alexandru Muntean, Bibliotecar: Dl Constantin; Econom: Dl Golia Miron.

Membrii în comitet: Prot. Vasile Șpan, Dr. Mihail Crișan, Viorel Merceanu, Dr. Laăr Chirilă, Ion Gheorghiu, Silviu Jina, Manea Petru și Țăran Aurel.

După aceasta Dl Lazăr Chirilă a ținut o frumoasă cuvântare. A urmat înscrierea noilor membrii, 4 pe viață, iar 8 membri activi.

== Intâmplări de peste săptămână ==

Cum a fost eliberat Mussolini

S'au dat amănunte asupra eliberării Ducei, precum și asupra îndrăzneței acțiuni a parașutiștilor și alpinistilor în serviciul de siguranță „SS” germani.

Mai multe acțiuni camuflate de recunoaștere, au permis Hauptsturmfuehrerului SS însărcinat cu eliberarea Ducei să stabilească faptul că d. Mussolini fusese transferat, la 28 August, din insula Santa Margherita în regiunea stâncoasă a muntelui Gran Sasso de mai mult de 2900 m. înălțime, ce se ridică pe masivul muntos al Abrizilor.

Aci Ducele fusese internat într-o veche casă de lemn și păzit de aproape de mai multe sute de carabinieri. Un funicular închis oricărui acces constituia singura legătură între această casă și vale. În acel moment circulația acestui teleferic putea fi întreruptă din punctul lui terminus, astfel că locul de detențiune al Ducei rămânea inaccesibil pentru orice și numai alpinistii încercați, după un penibil efort de mai multe ore pe zi, au putut ajunge până la el.

Recunoașterea aeriană și cercetașii, exploatând condițiunile locale, a fost stabilită ziua de 12 Septembrie, pentru aducerea la îndeplinire a acțiunii de eliberare.

Sosirea avionului eliberator

În această zi, la orele 14 și 10 Hauptsturmfuehrerul SS a atins primul masiv muntos însoțit de un grup de numai nouă oameni, după ce avionul său efectuase un sbor în picaj la o înălțime de 4500 metri și abia câteva sute de metri deasupra țelului desemnat.

A aterisat pe platoul acesta în fața casei unde se afla Ducele închis. Hauptsturmfuehrerul a postat în oamenii săi o mitralieră îndreptată împotriva carabinieri care înlemniseră de groază, după care a intrat împreună cu doi oameni înarmați cu pistoale automate, în gura pivniței așezată în dosul casei. Lovituri date cu mânerul pistolului și postul așezat în țandări. Eliberatorii însă și-au dat imediat seama că este cu neputință să pătrundă în casă pe această cale pe care o luaseră. De aceea Hauptsturmfuehrerul s'a întors din drum pentru a descoperi o nouă intrare.

Între timp a sosit locotenentul, șeful companiei parașutiști cu întăriri și cu arme grele.

Sus mâinile

Urcat pe umerii oamenilor săi, Hauptsturmfuehrerul SS a escaladat o construcție înaltă de trei metri și a sărit apoi peste un zid și s'a găsit deodată în fața intrării principale a casei, păzită de oameni înarmați cu mitraliere.

„Mâinile sus”, a strigat tânărul șef și oamenii săi, carabinieri complet aiuriți și cari imediat au executat comanda. În acest moment Hauptsturmfuehrerul s'a zărit pe Duce la fereastra unei camere dela etajul 2 și i-a strigat să se dea la o parte dela geam pentru a nu se expune pericolului.

ADMINISTRAȚIA PAROHIEI ROMANE—UNITE DIN ORLAT

Nr.158—1943

Publicațiune de licitație

În ziua de 26 Septembrie 1943 ora 15 Curatura Parohiei române-unite din Orlat va ține licitație publică cu oferte închise, fără supra-oferte pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcție necesare la zidirea bisericii române-unite din Orlat, jud. Sibiu. Garanția (cauțiunea) va fi de 6% din valoarea ofertei și va depune odată cu aceasta în numerar, efecte de plată, ori scrisoare de garanție emisă de o bancă de primă bonitate. Licitația se va ține în localul cancelariei parohiale, Orlat. Planurile, devizul, condițiunile speciale și generale etc., se pot consulta în orice zi lucruri la sediul Oficiului parohial din Orlat.

Orlat la 11 Septembrie 1943.

Prim-curator: NICULAE FULEA Paroh: IOAN BECICHERI

In fața lui Mussolini

Exact în același moment un locotenent colonel de carabinieri a apărut la o fereastră dela un etaj mai sus. Amenințat cu revolverul, somat să ridice mâinile sus, italianul a ascultat imediat implorând pe Hauptsturmfuehrer să nu tragă.

Prin apariția Ducei la fereastră Hauptsturmfuehrerul a fost în măsură să vadă exact locul unde se afla închis d. Mussolini. Între timp sosind întăriri Hauptsturmfuehrerul însoțit de câțiva oameni s'a repezit pe scări răsturnând cu piciorul mitralierele italiene, a deschis ușa cu o mișcare energetică și s'a găsit în fața Ducei care până și în camera sa era păzit de doi funcționari ai poliției secrete.

Dați la o parte cu forța acești doi oameni, ofițerul german s'a prezentat Ducei căruia i-a declarat că Fuehrerul îl trimisese pentru a-l elibera.

„Vă aflați sub protecția mea” spuse ofițerul german.

„Sper că totul a reușit”.

Fără a pronunța un cuvânt, profund emoționat Ducele a înaintat spre eliberator care l-a primit în brațe. Apoi zise „Voi face tot posibilul pentru a mă ridica de aci”.

Apoi Hauptsturmfuehrerul a lăsat pe Duce sub protecția a doi oameni ai săi și a dat ordine pentru

paza casei și începerea pregătirilor de plecare. În timp ce Ducele se pregătea să iasă din casă Hauptsturmfuehrerul ordona comandantului carabinieri să adune garda italiană în sufrageria casei, anunțându-l că un batalion de parașutiști germani se află în vale la celălalt punct al funicularului. Comunicația cu aceștia a fost imediat restabilită.

Scăparea

O jumătate de oră după sosirea primilor germani pe masivul muntos al Abruzzilor un avion tip Fieseler Storch aterisă în condițiunile cele mai grele pentru a transporta pe Duce într'un loc sigur.

D. Mussolini s'a urcat în avion împreună cu eliberatorul său, iar aparatul își luă sborul — operațiune extrem de delicată dată fiind îngustimea locului și reliefului platoului acoperit numai de stânci.

Un căpitan din forțele germane a fost cel căruia i-a isbândit acest extraordinar tur de forță...

Decolând, avionul a sărit peste prăpastie intrând într-o cheie adâncă de 500 metri, unde pilotul a redresat avionul și l-a dus în sbor deasupra defileelor.

În felul acesta ultima piedică așezată în calea

în felul acesta ultima piedică așezată în calea mod fericit înlăturat.

Aducem la cunoștința Onor. clientelei noastre și tuturor locuitorilor din Sibiu și județ, că în baza ordinului Prefecturii Nr. 4206/1943, vom servi

Talpă sintetică fără bon

La Pielkria VICTOR STOÎSOR, Sibiu

S'a redeschis

BODEGA - RESTAURANT

„La Ionică,,

IOAN BANU

in Sibiu, str. Elisabeta 17 (in casele proprii)

Unde se va servi ca și mai înainte mâncări calde și reci, precum și beuturi superioare, cu prețurile cele mai avantajoase.

Cooperativa „Andrei Bârseanu”

anunță pe membrii săi, precum și clientela sa că i-a sosit un mare transport de:

Săpun de rufe

fabricat din ulei curat

care se vinde cu 540 Lei bucata, de circa 2 kg.

De asemenea se va pune în vânzare o mare cantitate de:

Marmeladă

de prima calitate, fabricată din: visine, caise, precum și mere amestecate cu prune.

Prețul de vânzare este de: **290 Lei** per kg. netto, ambalajul fiind gratuit.

Vânzarea se face în magazinul de coloniale din str. Regina Maria Nr. 30, precum și la filialele: Vasile Lupu și Miha Viteazul

Situația politică și militară de peste săptămână

Pe frontul de răsărit — Evenimentele din Italia

Situația militară pe frontul rusesc

Cu toate că ochii întregii lumi s'au îndreptat spre Italia, unde s'au întâmplat fapte politice și militare de mare importanță, pe frontul din Rusia Sovietică, bătălia se continuă tot așa de grozavă ca și până acum.

Rușii aduc forțe proaspete din spatele frontului pe cari le aruncă în luptă așa încât Germanii sunt siliți zilnic să oprească puhoiul bolșevic.

Tactica germană însă se folosește de o retragere sistematică în așa fel ca armatele rusești să-și piardă din putere. Incercările de încercuire la care vreau să ajungă Rușii au dat greș, cu tot puhoiul de soldați aduși, deoarece Rușii au băgat în front dela 5 Iulie, peste 300 de Divizii.

În partea de Nord frontul a rămas același. La Leningrad și lacul Ilmen nici un kilometru n'a fost părăsit de Germani. În sectorul Wiasma câmpul de luptă s'a mutat cu aproape 70 km. în paguba Germanilor. Rușii încearcă să ajungă la orașul Smolensk. Pe linia Orel-Briansk, se dau lupte grele și retragerile germane au fost cam tot de 70 km. Trupele rusești încearcă să facă o spărtură în frontul german însă aceștia făcând mari pierderi Rușilor se retrag, după un plan înainte stabilit, Orașul Briansk a fost părăsit de Germani în noaptea de 15 Septembrie, după ce au nimicit obiectivele militare, iar mai târziu — după cum se anunță — și portul Noworosjsk de pe coasta Mării Negre.

Frontul din Italia

În urma capitulării Italiei, Anglo-Americanii au încercat să schimbe soarta războiului prin aceea că au debarcat în Italia prin mai multe locuri. La Salerno, Tarento, iar Armata 8-a, care era în Italia dela 3 Septembrie, a continuat înaintarea în Calabria. Punctul principal al bătăliilor este Salerno, unde Englezii și Americanii se bazuau pe sprijinul Armatei italiene capitate. Germanii însă au ocupat Italia și au dezarmat armata italiană. Englezii s'au întâlnit îndată cu armatele germane și după lupte crâncene până în 14 Septembrie, Germanii au reușit să-i împingă pe Englezi spre mare. În 16 Septembrie Generalul Eisenhower a trimis întărituri, dar Germanii fac înaintarea foarte grea, bombardând trupele ce încearcă să coboare pe pământul Italiei. Lupte sunt în curs și urmările lor le vom vedea în viitor.

Ocuparea Dalmației și Albaniei

Ca să poată opri debarcările ce Englezii voiau să le facă în Peninsula Balcanică, Germanii cu ajutorul Croaților au ocupat Albania și coasta Dalmației, care erau înainte sub stăpânirea Italianilor.

Situația politică în Italia

Săptămâna trecută după cum s'a scris, Ducele Mussolini a fost eliberat din mâinile italienilor cari voiau să-l predea Englezilor. Acesta luând din nou conducerea Italiei a dat mai multe ordine prin care:

1. Vesteste că dela 15 Septembrie ia din nou conducerea Italiei;

2. Numește pe d. Alessandro Pavolini, secretar al partidului național fascist, care se va numi partidul republican fascist;

3. Toate autoritățile militare, politice, administrative și școlare care au fost alungate de guvernul Badoglio, să-și reia îndată locurile avute înainte. Forța armată trebuie să ajute pe Germani la alungarea Italianilor trădători și a Englezilor.

4. Cei cari au fost potriviți fascismului să fie pedepsiți exemplar;

5. Înființează din nou miliția italiană, pentru siguranța națională;

6. Numește pe Generalul Ricci, șeful miliției fasciste.

Partidul fascist, partid republican

După fuga Mareșalului Badoglio, a Regelui Împărat și a Principelui moștenitor Umberto, la conducerea Italiei a rămas singur Ducele Mussolini care a făcut din partidul său, un partid republican.

Discursul Duceului

Sâmbătă seara, Ducele Mussolini a ținut un discurs poporului italian, în care a arătat cum după discuția avută cu Regele Împărat, a fost arestat de oamenii Mareșalului Badoglio și dus din cazarmă în cazarmă până în insula Maddalena pe Gran Sasso, de unde a fost salvat cu ajutor trimis de Fuehrer, care după cum spune d. Mussolini „se îngrijea de el mai mult ca de un frate“.

Discursul Președintelui Roosevelt

Vinerea trecută Președintele Statelor Unite d. Roosevelt, a ținut un discurs Congresului American. Din el se poate vedea, că sfârșitul războiului este încă departe, deoarece pierderile din Italia sunt grele, și înaintarea se face cu mare greutate. Dl Roosevelt, a mai spus că atacurile aeriene sunt foarte periculoase și scumpe și de aceea poporul american trebuie să se aștepte încă la mult timp de războiu...

Noul guvern bulgar

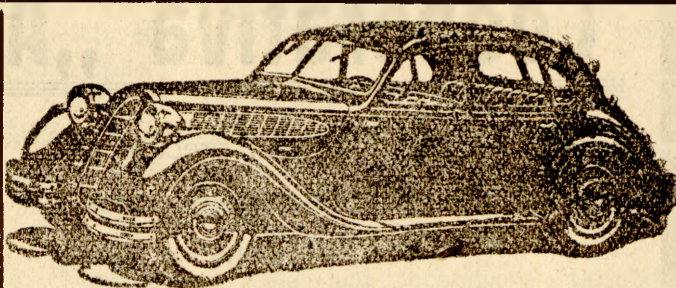
Noul guvern bulgar, care s'a constituit sub președinția dlui Bojiloff, a dat un comunicat cetit la radio de însuși primul ministru, în care arată ca Bulgaria va merge pe drumul arătat de guvernul trecut în proclamația din 1942. Va continua politica de colaborare cu Germania, va păstra toate legăturile cu statele neutre, și în special cu Turcia.

Avioane Americane doborâ e de Japonezi

În ziua de 16 Septembrie, 113 avioane americane de bombardament și vânătoare, au atacat pozițiile japoneze de pe coasta de vest a insulei Bougainville. Avioane japoneze cari le-au întâmpinat au doborât 37 de aparate inamice.

Cum la atacurile din 14 și 15 Septembrie au fost doborâte 93 aparate, în 3 zile japonezii au nimicit 130 de avioane inamice.

În ziua de 15 Septembrie, submarine americane au atacat insula Noua Georgie. A fost scufundat un submarin american.

Învățați să conduceți automobilul

Scoala de Conducători de automobile de pe lângă Școala Tehnică din Sibiu primește înscrieri până la 1 Octombrie pentru noul curs.

Scoala este de Stat și acordă internat (dormit, masă, spălat) cu prețuri reduse, persoanelor din afara orașului Sibiu.

Informații și prospecte pot fi cerute la **Școala Tehnică, str. Centumvirilor 3** Telefon 974

Cursurile teoretice sunt predate de Domniș. Ingineri: MĂNDUC, PASTIOR și POP, cele practice de profesorii maiștrii: AMZULESCU și MOTRONEA.

Refugiații, fii de țărani săraci și premilitarii pot avea gratuitate, înaintând până la 25 Septembrie, prin școala noastră, Ministerului Apărării Naționale, Direcției Moto-Mecanizării, toate actele plus cel de paupertate. Actele cerute sunt: certificatul de naștere, de naționalitate, medical, curs primar 4 clase, cazier judiciar, Biroul Populației, sau copie după livretul militar și analiza sângelui.

Taxa e de Lei 8500 - Premilitarii

beneficiază de reducere

Direcțiunea Școlii

INFORMAȚIUNI

ABONAMENTE:

Pe un an	— — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an	— — — — —	„ 200.—
Instituții și autorități	— — — — —	„ 2000.—
Abonament de sprijin	— — — — —	„ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — — LEI 7.—

O NOUĂ DECLARAȚIE DE RĂZBOIU

Se afirmă că în urma rezistenței trupelor germane pe teritoriul Italiei, guvernul Badoglio ar urma să declare în curând războiul Germaniei, și că el ar avea pentru acest scop o nouă armată de pe teritoriul italian ocupat de trupele anglo-americane. De altfel condițiile capitulării se putea trage această ținu guvernului.

AUSTRALIENII AU CUCERIT O BAZĂ JAPONEZĂ

Comunicatul dat Sâmbătă de către Marele Comandant al Aliatilor, spune — după cum anunță serviciul britanic de informațiuni — cucerirea bazei japoneze dela Lae.

Se spune că trupele australiene ar fi intrat în oraș pe 18 Septembrie.

ADUNAREA TURCĂ AMÂNATĂ

După cum se comunică din Istanbul, marea adunare națională turcă, a fost amânată din 20 Septembrie pe ziua de 1 Noembrie, pentruca deputații să poată cerceta circumscripțiile electorale.

De vânzare

Roată de transmisie

diametru 75 cm. lungimea axului 85 cm. cu lagăr
una șalbă pentru motor, diametru 14 cm.
Informațiuni la „Tipografia Astra“ Sibiu, str. Avram Iancu Nr. 1

Un om de serviciu și un ucenic se primește la **Tipografia Astra**
Oct. L. Vestemean, Sibiu, str. Avram Iancu Nr. 1

Școala de conducători auto (șoferi)
„M. Grigoraș“ din Sibiu, Str. Șaguna 27, auto
zată de Ministerul Apărării Naționale, — Direcția Superioară a Moto-Mecanizării, primește zilnic înscrieri pentru cursul seria VII, care începe la 1 Octombrie a. c. Informații se dau la cancelaria școlii

Pentru noul an școlar

vi se oferă:

Mantale „Loden“ din stofă
Mantale „Ballonseide“
Mantale cauciucate
Bluze sportive

lingerie, ciorapi și toate cele necesare cu prețurile cele mai convenabile

Paul Gvoitsch

„Regele pălărilor“

Sibiu, str. Regina Maria 7 — Telefon 674

Vizitați cu toată încrederea
Magazinul de încălțăminte

„Victoria“

Proprietar T. Lascu din Cluj
Sibiu, str. Regina Maria 25 (în curte)

Asortat în permanență cu ultimele noiități
pentru dame, domni și copii

Prețurile convenabile! Încurajați munca noastră!